

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑΕΤΗΣΙΑ Δρ. 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ Δρ. 5

ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

ΕΤΗΣΙΑ φρ. 12
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 6ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ.

Ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημ. «Ἐμπρὸς».

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΣ.

Ἐμπρὸς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ**ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΙΣ.**

Αἱ διὰ τὸ Λεύκωμα τοῦ «Ἐμπρὸς» ἐπιστολαὶ ἀπευθυνθήτωσαν τοῖς κκ. Π. Ἀννίῳ Καβαλλιεράτῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ Πόγγῃ.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ καὶ ΛΑΟΣ.

Τὸ ἐν προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ τὴν ἀνωτέρω ἐπικεφαλίδι φέρον ἄρθρον προέκαλεσεν, ὡς εἶκος, τὴν μὲν τὸ ἐν τῷ «Λαῷ» τῆς 17 ἱσταμένου γραψάντος! Θὰ ἦτον ἴσως χαμέρπεια καὶ ἐξευτελισμὸς ἂν εἰς τὰς ἐρεσχειλίας ἐκείνου προὔτ' θέμεθα ν' ἀπαντήσωμεν, ἀλλ' ὁμῶς δὲν δύναμεθα νὰ σιωπήσωμεν, φοβούμενοι μή τινας τῶν ἀπλουστέρων διὰ τῶν ἀνοήτων ἐκείνων ληρημάτων ἀποπλανήσῃ. Παρερχόμενοι θὲν τοὺς ἀνοήτους ἐκείνους χαριεντισμοὺς οὕς ἐν ἀρχῇ προβαλλεῖ, προβαίνομεν εἰς ἀναίρεσιν τῶν ἐν αὐτῷ ψευδολογημάτων ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀναπτύξωμεν τὸ κοινωνικὸν ζήτημα ἀκολούθως. Κατελήφθη ὑπὸ φόβου ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, διότι ἀπεδειξαμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν προνομιοῦχος τις τάξις, καὶ τοῦτο ὅπως μὴ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀπάτης ἥ μερίς ἐκείνη ἦν διὰ τειούτων ψευδῶν προλήψεων, ἐφανατίσαν καὶ ἐκ τῆς φανατικότητος τῆς ὁποίας ἐλπίζουσιν ὀλίγοι τινὲς κηφήνες, ἐν εἰς ἀναμφιλέκτως συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἄρθρογράφος. Σεῖς, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς, διερρήξατε τὰ ἱμάτια σας πρὸς αἰσχος σας ὅπως δυνηθῇτε μετὰ τὸν ὑφ' ἡμῶν ἐγεγερθέντα ἄνεμον νὰ συγκρατήσῃτε τὴν λεοντὴν ὑφ' ἣν πρὸ τοσούτου χρόνου τοσούτον ὑπούλως καλύπτεσθε. Πλὴν καὶ ἡ λεοντὴ ὀλίγον εἰσέτι θὰ διατηρηθῇ καὶ

τὸ προσωπεῖον θὰ καταπέσῃ καὶ τότε τὴν ἀληθῆ θὰ ἴδωσιν ὅφιν σας οἱ μέχρι τοῦδε τοσούτον δολίως ὑφ' ὑμῶν ἀπατηθέντες.

Ἦναι ἀναίδεια καὶ ἀναίδεια ὑπερβᾶσα πᾶν ὄριον ν' ἀποκαλῶνται ἰσοῦλοι καὶ ὀπισθδρομικαὶ αἱ ἀρχαί μας, ἀρχαὶ σκοποῦσαι νὰ καταδειξωσιν, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει διακρίσις μετὰ τῶν ἀτόμων ἐν πασῇ κοινωνίᾳ. Ἄν ὁ σκοπὸς δὲν ἀπετυφλοῦ ἐκείνου θὰ διεβλέπε καθαρώς ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡμῶν τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς πασης πολιτείας, τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσότητος, ἀντιτασσομενας πρὸς τὰς ἀληθῶς ἰσοῦλους καὶ ὀπισθδρομικὰς ἀρχὰς ἐκείνου, ἀλλ' ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα καὶ ἡ συσώρευσις ὀλίγων ψευδολογιῶν καὶ λέξεων πασης ἐννοίας κενῶν ἐκρίθησαν ὡς τὸ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μέσον. Οὐχὶ δολίως καὶ ὑπούλως ἀλλὰ μετὰ θαρρους, πρωτοφανοῦς ἴσως, ἀνεκηρύξαμεν πρὸς αἰσχος σας τὰς σωτηρίους περὶ κοινωνίας καὶ λαοῦ ἀρχὰς μας καὶ τὰς ἀρχὰς ταύτας σεῖς οἱ δολίως αὐτοκαλούμενοι ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ὀφείλετε πρῶτοι νὰ ἐνηγγαλισθῇτε. Ἀλλὰ ποῦ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ; ἄνθρωποι τῶν διαιρέσεων . . . μάλιστα ὀπισθδρομικοὶ . . . ναί. διότι ἐν τῇ ὀπισθδρομῇ σὲ διαβλέπετε εὐδοκούμενους τοὺς ὑπούλους σκοπούς σας. Δὲν ὑπάρχει προνομιοῦχος τάξις, δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ὁ ἔμπορος, καὶ ὁ βιομήχανος καὶ ὁ χειρωναξ ἀποτελοῦσι τὸ σύνολον τὸ καλούμενον λαὸς καὶ διὰ τὸν λαόν τοῦτον ἀνεξοικετῶς καὶ εἰ ἀνθρώπες καὶ αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι ἐγένοντο καὶ ἀπεδειξαμεν μάλιστα, ὅτι διὰ τὸν ἐργάτην μᾶλλον ἢ διὰ τὸν πλούσιον ἐγένοντο ταῦτα. Ποῦ, μωρολόγε καὶ συκοφαντα εἶπομεν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὀρέπῃ τις τὰ ἀνθη ἐκεῖνα ἅτινα εἰσὶ προσωρισμένα διὰ τὴν Α. ἢ τὸν Β. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι δέσμων ἄνθρωπον διδομένην

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ****ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ**

Α15441Φ40112

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**

τῇ Α, ἀποτελεῖ προνόμιον, διατί δὲν ἀποτελεῖ τοιοῦτον δέσμη χιλιάδων δραχμῶν παραχωρούμενη τῷ Κ. . . ἢ Χ. . . ; Ἡ τῶν δημοτικῶν φόρων ἀντὶ ποσοῦ εὐτελοῦς ἀλλοτέ ποτε ἐνοικίσις, ἢ τῆς φωταψίας (φωτοσβεσίης) τῆς πόλεως ἐργολαβία καὶ ἡ τῆς καθαριότητος (ἀκαθαρσίας) τῆς πόλεως μίσθωσις δὲν ἀπετέλουν προνόμια καὶ προνόμια καλῆτερα τῆς ἀνθοδέσμης; Ἀστοχος θεωρία πρὸς ἀπόδειξιν ὑπάρξεως προνομιοῦχου τάξεως, ὡς ἀστοχωτέρα ἢ ἐπομένη καθ' ἣν τοῦ μὲν τέμνεται διχα ἡ οἰκία, εἰς δὲ τὸν ἕτερον ἐπιτρέπεται καὶ ἡ κατάληψις οἴκου. Ἀλλὰ τὸ Α. καὶ Γ. ἐπιτρέπεται προκαίμενου περὶ ἀποδείξεως γεωμετρικοῦ τινος ἢ ἀλγεβρικοῦ θεωρήματος, οὐδέποτε ὁμῶς ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων εἶναι τὸ προκείμενον. Παραβλέπομεν, ὡς ὅπως γελοῖον, τὴν διὰ χοροῦ ἀπόδειξιν ὡς ἀπορῶσαν ἰδιωτικὸν ζήτημα.

Ἀπεκαλέσαμεν, εὐφυῆ ἀρθρογράφε, τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν κοινωνικὸν ζήτημα καὶ τοιοῦτον ἀληθῶς εἶναι ὡς ἐκεῖ ἀπεδείξαμεν. Ἀπεχωρήσαμεν ἀληθῶς ἐκ τῆς κοινωνίας ἡμῶν τὴν σπεῖραν ἧς μέρος ἀποτελεῖτε καὶ τὴν σπεῖραν ταύτην παρεστήσαμεν ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ἐποψιν. Δὲν τὴν ὑπεδιαίρεσαμεν ὁμῶς εἰς πέντε ἀλλ' εἰς ἕξ τάξεις καὶ πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην, ἣν ὁλοῖως παρελείπετε, ἀπευθυνόμεθα. Ἀπευθυνόμεθα πρὸς ἐκείνους οὓς ἀπεπλανήσατε, πρὸς ἐκείνους εἰς οὓς ἐνεφυτεύσατε τὴν ἰδέαν τῆς διαιρέσεως, ὅπως τοὺς καταστήσητε πειθήνια ὄργανα σας. Πρόσπαθεῦμεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸς τοὺς ὁλοῖους σκοποὺς σας καὶ τοῦτο ἐννοεῖται σὰς ἡγγισεν. Ἔχετε δικαίον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν ὅπως ὑπερασπίσητε τὰ προνόμιά σας, ποιήσατε τὰς τελευταίας ἀναλαμπάς σας, διότι θ' ἀποκαλύψωμεν τοῖς ὑφ' ὑμῶν πλανωμένοις τί ἐπιδιώκετε. Δὲν θὰ σὰς ἐπιτρέψωμεν νὰ παιζήτε εἰς βάρος τῶν πτωχῶν, δὲν θὰ σὰς ἀφίσωμεν νὰ ζήτε ὡς κηφῆνες διὰ τοῦ ἰδρώτος τῶν ἄλλων. Ἡ κόνις ἣν τοσοῦτον χρόνον ἐρρίπτετε ἐπὶ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀπωλέσθη πλέον καὶ ἡδη παρίστασθε γυμνοὶ ἐνώπιόν των. Ἄν ὁ μὲν καὶ ὁ δὲ ἐνεπνεύσθησαν ὑπὸ τῆς ιδέας ἣν τοσοῦτον ὑπούλως τοῖς ἐνεφυτεύσατε, ἂν κἀτωρθώσατε νὰ ἀποχωρίσητε αὐτοὺς τῶν λοιπῶν ὁμοίων των, ρίπτοντες ἐν μίᾳ τὴν λέξιν ἀρχὸν τὰ ἀν διεβλέπετε ἐν τῷ χωρισμῷ, τῇ διαιρέσει καὶ τῇ ἀλληλομάχῃ ἐκείνῃ κατωρθούμενους τοὺς σκοποὺς σας καὶ τὰ θυλακία σας πληρούμενα, ταῦτα ἐγένοντο ἐφ' ὅσον ἠδύνασθε νὰ τοὺς ἀποπλανᾶτε. Σήμερον ὁμῶς δε καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι σὰς

ἠνύνησαν, δε καὶ ἡμεῖς σὰς ἀπογυμνοῦμεν θὰ καταπέσῃ τὸ προσωπεῖόν σας καὶ θὰ ἰδῶσι ποῦ ὑπάρχει ὁ ἀληθὴς λαός. Θὰ ἰδῶσιν οἱ ἐκπληνῆσαν ὑπὸ τῆς ιδέας ταύτης καὶ οἱ διαιρέσεις ἣν σκοπόμεν τοῖς ἐνεπνεύσατε εἰς οὐδὲν ἄλλο συνετέλεσεν ἢ εἰς τὸ πληρῶσαι ἐπὶ ζημίᾳ τῶν τὰ θυλακία σας.

Ἡσχύνθημεν, λέγει, ν' ἀποκαλέσωμεν τὰ ξιν καὶ ἀπεκαλέσαμεν λαὸν τὴν φιλήσυχον καὶ φιλόνομον ὁμάδα, διότι τὰ ἔργα μᾶς διαψεύδουσιν. Ἀλλὰ τίνα τὰ διαψεύδοντα, προὔτιμησεν ὁ ἀναιδὴς ἀρθρογράφος νὰ ἀποσιωπήσῃ, διότι ἔκρινε καλλιτέραν τὴν σιγὴν. Εἶναι δὲ τοῦτο λίαν παράδοξον εἰς ψευδολόγον τοιοῦτον ὅστις δὲν ἠσχύνθη νὰ γράψῃ, δε διὰ 18 μόνον ψήφων ἀνεδείχθημεν νικηταί, ὅστις δὲν ἠσχύνθη νὰ προσθήσῃ τὴν φράσιν καὶ διὰ ποίων μέσων; οἱ Ποίων μέσων ἐξοχώτατε; Μήπως ὑπῆρξαν τοσοῦτον ἀσυνείδητοι, τοσοῦτον ἀδιάντροποι, ὥστε νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς ὑπεριείας καὶ ἀσεψίας νέου τινὸς Φλαγκίνης, δαπανήσαντος πλέον τῶν 27 χιλ. δραχμῶν πρὸς ἐξώνησιν συνειδήσεων; ἢ μήπως ἐξεδώκαμεν πολιτικὰ συναλλαγμάτα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐξαργυρωτέα, ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ, ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου; Μήπως ἠπειλήσαμεν καταστροφὰς καὶ λεηλασίας ἢ μήπως ἐτοιχοκολλήταμεν πρὸ τῶν θυρῶν τῶν πολιτῶν, δε θὰ τοῖς ἀποκόψωμεν τοὺς πόδας ἂν φανῶσι εἰς τὴν ἐκλογὴν; Μήπως ἀνηρπάγηται γέροντες παρ' ἡμῶν, ἢ μήπως ἐφυλάττομεν τινὰς διὰ ροπαλοφόρων; Μήπως κατεστρέψαμεν τὸ κτήμα κανενὸς Μουσούρη, ἢ μήπως ἀπεσπάσαμεν ἀπανθρωπότητα τὸν μύστακα μετὰ τοῦ δέρματος κανενὸς Μενάγια; Μήπως ἡ ἀστυνομία προεφυλάκισέ τινα, ἢ ἀπηγόρευσε τὰ ὄργανά σας, ἢ μήπως εἰς ἰσχυροὶ προεπώλησαν τὰς θέσεις τοῦ μέλλοντος καπνοκοπτηρίου καὶ δημαρχείου; Τίνα τῶν μέσων τούτων διεθέσαμεν, ἢ μᾶλλον τίνες διεθέσαν τὰ μέσα ταῦτα; Τίνας εὐλογίας εἶχομεν, τὰς ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἐκκλησίας, πηγαζούσας ἐκ παχυσάρκου τινὸς ὑψηλοῦ ρασοφόρου, ἢ τὰς δεήσεις κανενὸς Κορέση; Καὶ μολαταῦτα ἢ εὐγενὴς, εὐαγωγὸς καὶ εὐπειθὴς σπεῖρα των τοσὴν μεγάλην ἔσχε καλὸσύνην, ὥστε νὰ ἀφίσῃ ἡμῖν ἐλευθερίας (sic) τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας νὰ ζητωκραυγᾶσιν.

ὦ! εὐχαριστοῦμεν. . . . Τοιαύτῃ καλὸσύνῃ ἐπρεπὲν ἀληθῶς νὰ προκαλέσῃ τὰς εὐχαριστίας μας, ὡς προὔκαλεσε τὴν ἐκπληξίν τοῦ ἀρθρογράφου, διότι ἐνθυμούμενος τὸ κανονισθὲν διὰ

τὴν ἐσπέρην των πρόγραμμα ἐθαύμαζε δικαίως δε, δὲν ἐφήρμωσαν ἔστω καὶ τὰ τελευταία του ἑδάφια καὶ τοὶ ἡττηθέντες. Ἐν τούτοις ὁμῶς ἀντὶ τῶν ὀφειλόμενων αὐτοῖς χαρῶν ἐφάνημεν τοσοῦτον ἀγνώμονες, ὥστε δὲν τοῖς ἐπιτρέψαμεν νὰ καλύψωσι διὰ σκηνῶν τὴν ἀγορὰν ἅπασαν καὶ τοῦτο θεαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐγκλήμα. Αἰδῶς κ. ἀρθρογράφε, αἰδῶς δε τὴν συνειδήσιν ἐκείνων ὁλοῖως ὑπεδουλώσατε καὶ συνειδήσεις ὑμῶν εἶναι τὸ συμφέρον.

Διατί σὰς κατετρόμαξε τὸ κρατητήριον; Ὁ εὐγενὴς εὐαγωγὸς καὶ εὐπειθὴς λαὸς ποῖαν ἀναγκὴν ἔχει τοῦ κρατητηρίου, τῆς εἰρηκτικῆς τοῦ Αλῆ Πασᾶ εἰσδηποτε καὶ ἂν ἔχῃ τοῦτο μορφήν; Ἀλλ' ἢ εὐγένεια καὶ εὐπειθία σας ἀποδεικνύεται τρανῶς ἐκ τοῦ φόβου σας καὶ μολοντί προσπαθεῖτε ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ σας νὰ καλυφθῇτε ὑπὸ πεμπόδῃ ὀνόματα, οἱ εἰς εὐγενεῖς καὶ εὐπειθεῖς ἀναρμοστοὶ φόβοι σας τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων διαφεύγοντες, προδίδουσι τὸ ποῖόν σας.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, κ. ἀρθρογράφε, πᾶσιν, δε θὰ ἐμμενῇτε εἰς τὰς ιδέας καὶ ἀρχὰς σας ἐνόςφω μάλιστα ἐλέπετε κλεισμένας πρὸ ἡμῶν τὸς θύρας τοῦ προσφιλεῖς ταμείου, ἀλλ' εἰ ὑφ' ὑμῶν ἀποπλανηθέντες θὰ ἐννοήσωσι πλέον τὴν ἀπατην των καὶ κατὰ τὰ ἐννενηντα ἕνα ἐλπίζομεν δε θὰ ἰδῇτε καὶ τούτους ἀντιστρατευόμενους πρὸς τὰ καταχθόνια σχέδιά σας καὶ τοὺς δι' ὑμᾶς ἐπωφελεῖς σκοποὺς καὶ τότε πάλιν θὰ σας ἀπομεινῇ ἡ ἐλπίς.

L' ultima Dea che fuggo solo i sepolcri.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τοῦ Ἱατροῦ

Α. ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ.

Ὁ χριστιανὸς Ἱατροφιλόσοφος Ἀντώνιος Μηλιαρέσης, ὁ τοσαύτην θλίψιν διαχύσας ἐφ' ἀπάσης τῆς κοινωνίας διὰ τοῦ θανάτου του, κατὰ τὰς τελευταίας τῆς ἐπιγείου διαμονῆς του στιγμὰς μεταπεμφάμενος παρὰ τῇ ἐπιθανάτιφ κλίνῃ τοὺς προσφιλεῖς αὐτοῦ ἀδελφοὺς, τὰς προσηκούσας ἀφῆκε παραγγελίας. Μεταξὺ τῶν παραγγελιῶν τούτων εἰσὶ καὶ αἱ ἐξῆς, αἵτινες ὑπάρχουσιν παρὰ τοῦ ἀειμνήστου, ἐγγράφοντα καὶ ἐξετελοῦντο παρὰ τῶν προσφίλων.

ΔΕΛΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

ἀδελφῶν. «Συνιστῶ ὑμῖν τὰ νομίσματα ἅτινα τοποθετημένα ὄντα εἰς πέντε θήκας εἶναι Ἑλληνικά, Ῥωμαϊκά, Βυζαντινά καὶ Κεφαλληνικά, τὸ μεγάλο κιβώτιον τὸ ἐμπεριέχον διάφορα ἀρχαῖα μαρμάρια ἀναγλυφα, πήλινα ἀγγεῖα, καὶ διαφορὰ ἄλλα, νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Σεβαστὴν Πανιερώτατον Γερμανὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κεφαλληνίας, ὅπως χρησιμεύσασιν ὡς προζύμι πρὸς σχηματισμὸν μουσείου ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπείῳ. Εἰς τὰ ἀνωτέρω προσθέσατε καὶ δεκαεὶ ἐκόνες ἐκκλησιαστικὰς τὰς ἐξῆς. Τὴν βρεφοκτονίαν, τὴν μνήστευσιν τῆς Παρθένου, τὴν Παναγίαν τῶν θλίψεων, τὸν Χριστὸν συγχωροῦντα τὴν μετανοοῦσαν ἁμαρτωλόν, τὴν ἀποκεφαλίσιν τοῦ Προδρόμου, τὸν Θεόν, τὸν ἅγιον Ἰερώνυμον, τὸν Πέτρον κλαίοντα, τὸν δαμνέοντα ἐκ τοῦ παραδείσου, τὸν Χριστὸν προσφερόμενον τεσσαρακονθήμερον εἰς τὸν Συμεῶν, τὸν Πρόδρομον, ἀναγλυφον ἐπὶ μαρμαροῦ, τὴν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὰς δωρηθείσας μὲν παρὰ τῶν καλλιτεχνῶν Βέγια, Μηνιατοῦ καὶ Βαρούχα. Πρὸς τούτοις παραδώσατε εἰς τὸν Σεβαστὸν Ἀρχιεπίσκοπον πᾶν τὰ βιβλία μου τόσον τὰ ἱατρικὰ καθὼς καὶ πᾶν τὰ ἄλλα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ πολλὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, ἐκ τούτων τὰ μὲν ἄλλα βιβλία ἀποτελέσουσι μέρος τῆς σχηματιζομένης Ἀρχιεπισκοπικῆς Βιβλιοθήκης, τὰ δὲ ἱατρικὰ βιβλία καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, θέλει παραδώσῃ ὁ Σεβαστὸς Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὸ διὰ τῶν διακαῶν προσπαθειῶν τοῦ ἰδρυόμενου νοσοκομείου»

Τὰς παραγγελίας ταύτας οἱ εὐγενεῖς αὐτῶν ἀδελφοὶ τοῦ ἀειμνήστου μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ἐξεπλήρωσαν ἀμέσως παραδώσαντες τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν πᾶν τὰ ἀνωτέρω μνημονεύμενα. Τοιουτοτρόπως διὰ τῆς γενναίας τοῦ ἀειμνήστου Ἱατροῦ δωρεᾶς καὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν οὐ μόνον δημόσιος Ἀρχιεπισκοπικὴ Βιβλιοθήκη ἰδρυθήσεται, εἰς ἣν δύναται πᾶς τις νὰ ἀπαντῇ σπουδαίας καὶ ὠφελίμους γνώσεις, ἀλλὰ καὶ μουσεῖον ἄξιον λόγου, ἐνθα δύναται τις πραγματικώτερον νὰ συκοινωνῇ τῇ ἀρχαιότητι.

Προσεχῶς καταχωρισθήσεται κατάλογος τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ τῷ Μουσείῳ παρὰ διαφορῶν δωρηθέντων.

Ultima Dea, fuggo i sepolcri;

Ο ΚΛΗΡΟΣ.

Καταπαύσαντος πλέον του εκ των τελευταίων δημαρσιών ανκινθέντος εκλογικού σάλου επαναφέρονται επί του τάπητος της δημοσιότητας εν εκ των ζητημάτων εκείνων, ἐφ' οὗ ὁ κάλαμός μας πλειότερον ἔπρεπε νὰ ἐνδιατρίψῃ τὸ ζήτημα τοῦ τόσῃ συμπάθειαν παρ' ἡμῖν διεγείραντος ἀτυχοῦς καταδίκου Κουνάδου, ἐπὶ τοῦ τραγῆλου τοῦ ὁποῖου τόσον ἐπιτυχῶς ἐλειτούργησεν ἡ ἀπαισία μηχανὴ τοῦ δόκτορος Γαλιοτίνου.

Κρίνομεν περιττόν ν' ἀναμασώσωμεν τὰς λεπτομερείας τῆς φρικώδους καὶ τραγικῆς μυθιστορίας, καταστροφῆς τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ πτώσις μιᾶς κεφαλῆς πρὸς ἱκανοποίησιν δῆθεν τῆς κοινωνίας. Ὅπως λειτουργεῖ παρ' ἡμῖν τὸ ἐκ ζωοκλόπων καὶ αἰγαβοσκῶν ἀποτελούμενον σύστημα τῶν ὀρκωδικῶν, ὅπως κατὰ τὰς ἡμέρας μας ἐφαρμόζεται ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη, ἀς μὴ παραξενευόμεθα ἂν βλέπωμεν ἀνερχομένους συχνάκις ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος ἀνθρώπους οἵτινες ἐν ταῖς κοινωνίαις μας θὰ ἐχρησίμευον ὡς πρότυπα εὐτυνευδίας καὶ ἐντιμότητος. Ἡ κοινὴ ὅμως γνώμη—ὁ ἀλάθης οὗτος τῶν πράξεών μας δικαιοκρίτης—ἤτις ἐνησχολήθη πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τὸ ἐξήτασεν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τοῦ καὶ τὸ ἀνέταμεν ὑπ' ὅλας τοῦ τὰς ἐπόψεις, ἐξηνεγκε πλεόν τὴν ἐτυμηγορίαν της, δι' ἣς ἀποδοκίμασεν ὡς ἀδίκον καὶ σκληρὰν τὴν ἀπόφασιν, ἥτις ἐπέβαλε τῷ Κουνάδῳ ὡς ἀντίποινον τῆς πράξεώς του τὸν θάνατον· ἐξηγέρθη δὲ παράφορος, ἀπειλητικῇ κατὰ τοῦ ἱερῶς ἐκείνου, ὃν ἡ φήμη μετ' ἐπιτάσεως διεσάλπισεν ὡς τὸν πρωταγωνιστὴν καὶ πρωταίτιον ὅλης τῆς παραδόξου αὐτῆς ὑποθέσεως, ὅστις ὅμως δίκην ἐγγέλους διωλίσθησε τῶν χειρῶν τῆς δικαιοσύνης.

Πρὸ πολλῶν μηνῶν, πρὶν ἀκόμη θλαστήσῃ ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἡ ἰδέα τῆς ἐκτελέσεως τῶν θανατικῶν ποινῶν, ἕνα μῆνα περίπου μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Β. Διατάγματος τῶν χαρίτων, εἶχον μεταβῆ ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ συνομιλήσει μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς Κουνάδου περί τινος ὑποθέσεώς του· ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τοῦ λόγου, ὅπου ἐξ ἀνάγκης ἀνεμίχθη καὶ τὸ ὄνομα ἱερῶς τινός, ἡ μορφή τοῦ ἀτυχοῦς καταδίκου τοσοῦτον εἶχε μεταβληθῇ ὥστε ἐπ' αὐτῆς οὐδὲν πλέον διεκρίνετο τὸ ἀνθρώπινον ἀλλὰ θρηώδες τι ἐν εἰδεχθεῖ μεγελοπρεπεῖα τὴν εἶχε περικάλυψε· τρίζων δὲ μετὰ νευρικῆς ἐξάφνης τοῦ ὁδόντος του καὶ τοῦς μύς τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐπιφόβως συσπῶν—«ὦ ἔταν παρὰ δὲ δίνω γιὰ τὴ ζωὴ μου, μοὶ ἔλεγεν, ἤθελα ὅμως μὴ μέρα νὰ ἔμουν ἐλεύθερος, γιὰ νὰ ἐκδικηθῶ τὸν αἷμιον αὐτὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἡ κοινωνία στοχάζεται ἴσως ἠθικὸν καὶ ἀθῶον».

Λίσχυνόμαι ν' ἀναφέρω πανθ' ὅσα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μοὶ ἐξέφρασεν, οὐδὲ θέλω ἐξ οἰδοῦς σημειώσαι τὸν τρόπον, δι' οὗ ἀποπλανηθεῖσα ἐξεποίησεν ἡ ἀτυχὴς ἐκεῖνη γυνὴ τὴν τιμαλφεστέραν ἰδιοκτησίαν της, τὴν τιμὴν της, διότι ἀρκούντως σέ-

δομαὶ τῆς ἐφημερίδος ταύτης τοὺς ἀναγνώσται· ἐκφράζω ὅμως τὴν ἐκπληξίν μου πρὸς τὸν πνευματικὸν ἐκεῖνον, ὅστις—πρὸς διάσωσιν ἴσως τῆς ὑπολήψεως ἐνὸς συναδέλφου του—ἐσφράγισε διὰ τῆς ἐπιβλητικότητος τῆς θρησκείας τὰ χεῖλη τοῦ καταδίκου, ὅστις ἐσκόπει, ἀπὸ τοῦ ἱκρίωματος κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην στιγμὴν τῆς ἐκ τοῦ κόσμου ἀπομακρύνσεώς του νὰ ἀναφέρῃ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ τὰ αἰτία, ὧν ἡ συνδρομὴ καθώπλισε τὴν τῶς ἀτολμὴν χεῖρα του ἵνα ἐν στιγμῇ ἀκατασχέτου ψυχικῆς παραφορᾶς τὴν κατενέγκῃ θανατηφόρον κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς συζύγου του.

«Μὴ μὲ θεωρήσατε ὡς κακοῦργον, καὶ ἂν πίπτῃ ἡ κεφαλὴ μου, πίπτει χάριν φιλοτιμίας. Ὁ θεὸς νὰ σᾶς ἐκθέσῃ ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐγκλήματός μου, ἀλλ' ὁ πνευματικὸς μου τὸ ἀπηγόρευσε. Πάσχω, ἀδελφοί, ἀπὸ τοῦ ἱερατεῖος· συγχωρεῖτε με».

Οὗτοι ἦσαν οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ θύματος, οἵτινες διαφυγόντες τὰ χεῖλη του, κατὰ τὴν ἱερὰν ἐκείνην στιγμὴν καθ' ἣν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἤρπειτο ἡ μάχαιρα τοῦ δημίου, δὲν δύνανται νὰ ὦσι λόγοι ψευδεῖς. Ἀλλως τε ὁ Κουνάδης δὲν ἦτο κακοῦργος ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ οὐδὲν προηγούμενον ἔχομεν ἐν τῇ ζωῇ του προδίδον τὰ ἐγκληματικὰς διαθέσεις του· ἄνθρωπος δὲ τοιοῦτος, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεχωρίζετο τῆς ἐπιγείου υπάρξεως καὶ μετεβαίνειν ὅπως κρούσῃ τὰς πύλας ἄλλης ζωῆς, τῆς αἰωνιότητος, φέρων ἐν ἑαυτῷ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς θρησκείας, δὲν παραδέχομαι ὅτι ἠδύνατο εἰς χάρις τῆς ψυχῆς του νὰ ψευδῇ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ κριτήριον τοῦ ὁποῖου ἐγνώριζεν, ὅτι μετὰ μικρὸν θὰ παρίστατο.

Οἱ ἀληθεῖς λοιπὸν οὗτοι λόγοι συνδυάζονται μετὰ τῆς πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ πρὸς ἄλλους ἐξομολογήσεώς του, κυρίως δὲ μετὰ τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Βισατά Σάμης ἐπικρατούσης γενικῆς πεποιθήσεως περὶ τῆς σκανδαλώδους ἀναμίξεως ἱερῶς τινός ἐν τῇ ὑποθέσει Κουνάδου αποτελοῦσι φοβερὸν κατ' αὐτοῦ κατηγορητήριον, ὅπερ ματαίως ἐπεζήτησε νὰ ἐξαφανίσῃ ἐν τῇ αἰγῇ τοῦ καταδίκου ὁ ἀξιοσεβαστὸς ἄλλως πνευματικὸς του.

Ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος ὑπῆρξε κατὰ γενικὴν πεποίθησιν ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τῆς καταστροφῆς δύο ἀσθενῶν ὑπάρξεων, ὧν ἡ ζωὴ θὰ διέρρεε μέχρι τοῦδε ἀπρόσκοπτος, ἀθωρόβητος, ἂν δὲν παρενετίθετο μετὰ τῶν ἐκείνων, ὡς σφὴν, ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς ἄνθρωπος, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὀνομα θὰ διαβιβάσῃ μὲν εἰς τὰς νεωτέρας γενεάς τῆς πατρίδος μας ἡ παράδοσις· ἀλλὰ τὸν ὁποῖον ἡ δημόσιος Μούσα ἔπρεπε ν' ἀπαθανάτιζεν. Κ' ἐν τούτοις παρὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ—ὅστις καὶ σήμερον ἀκόμη διεκδικεῖ ἐφ' ἡμῶν δικαιώματα ἀγάπης καὶ σεβάσμου—ἀπεκδέχεται ἓν τμήμα τῆς κοινωνίας μας νοθεύει καὶ συμβουλά.

Ἀνέλθετε, ἀνέλθετε, Πανιερώτατε, μέχρι τοῦ ὕψους τῆς θέσεώς σας, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου πολὺ ἡ μεγάλη ἐπιείκειά σας σὰς ἐχαμήλωσε καὶ ἐφαρμόσατε, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὃν

ἤδη πολὺ πρὸ ὕμῶν κατεδίκασεν ἡ κοινὴ γνώμη φροντίσασα νὰ περισυλλέξῃ σελίδα πρὸς σελίδα ὅλας τὰς περγαμινὰς τῆς ζωῆς του.

Ἀλλως τε ποῖον ὠφελειαν, ποῖον ἠθικὸν κέρδος τὸ ἱερατεῖον προσκτάται ἐκ τῆς ἀποκρύψεως ἐγ' ἡλματικῆς πράξεως ἱερῶς τινός, ἣν ἡ φήμη προλαβοῦσα εἰς τοὺς τέσσαρς ἀνέμους διετυμπάνισεν; Ὅταν ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς θρησκείας διαπράττονται τὰ αἰσχίστα ἀνοσιουργήματα, ὅταν ἱερεῖς ἐπιλαθόμενοι τοῦ προορισμοῦ τῶν ἐκτρέπονται εἰς πράξεις προκαλούσας τὸ ἐρύθρημα καὶ ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ ἀναιδιστέρου λαϊκοῦ, ὅταν αἱ πράξεις αὗται θὰ ευχαλύπτονται ἀνευ ἀποδοκιμασίας καὶ στίλβεισσεως, τότε ἀναγκάζομεθα καὶ ἡμεῖς νὰ τείνωμεν μετ' ἐμπιστοσύνης τὰ ὦτα μας εἰς τὰ περὶ τοῦ ἡμετέρου κλήρου κακοθυλῶς ἴσως διαθρυλλούμενα καὶ νὰ προσχωρήσωμεν εὐχαρίστως εἰς τὴν πρὸ πολλοῦ ἐσχηματισμένην παρὰ τισι πεποιθήσιν, ὅτι ἱερατεῖον ἐν Κεραλληνίᾳ δὲν ἔχομεν.

Μάλιστα ἱερατεῖον δὲν ἔχομεν, διότι, ἂν τοιοῦτο τι εἶχομεν, δὲν ἐχρειάζετο ἡ μία λέξις, δὲν ἔρκει ἡ μία ὑπόνοια, ὅπως διασυνθῇ ὁ ἐνοχὸς ἱερεὺς ἐνώπιον τοῦ ἱεροδίκου καὶ λαβῇ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας του. Ἐπειτα πῶς δύναται νὰ ὑψωθῇ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ τὸ ὕψλλον αὐτὸ σωματεῖον ἀφοῦ φέρει ἐντὸς τῶν σπλάγγων του τὸ δηλητήριον τῆς κακίας καὶ τῆς διαφθορᾶς; Διατί δὲν ἀποκόπτετε, διατί δὲν ἀποδιώκετε μακρὰν ὕμῶν τὸ μέλος τὸ σεσηπὸς καὶ διεφθαρμένον, ἀλλὰ τὸ διαφυλάττετε ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ πρὸς κατασχύνην καὶ ὀφθαλμῶν καὶ τῆς Ἑκκλησίας; Μήπως δὲν ἐπιβάλλεται ἡ τοιαύτη ἐγγείρισις ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς αὐτοσυνηρησίας;

Θεὸς γινώσκει μετὰ πόσας ψυχικῆς θλίψεως σύρομεν τὰς γραμμὰς ταύτας, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν οὐδέποτε ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων νὰ κινῆται τὸ δημοσιόγραφον ὁ κάλαμος· ἀλλ' ἀφοῦ βλέπομεν οὐδεὶς νὰ ἐνδιαφέρηται πρὸς καταστολὴν τοῦ ρεύματος τῆς διαφθορᾶς, ὅπερ μᾶς κατέκλυεν ἐκ τῶν ἀνωθεν, ἀφοῦ ἡ ἐκκλησία, παρ' ἣς προσεδοκίμουν δραστηρίαν καὶ ἀποτελεσματικὴν τὴν ἐνέργειαν, ἀδαφορεῖ, καθύκον ἔχει ὁ τύπος, ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς τοῦ θέσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ, νὰ ῥήξῃ κραυγὴν ἀγανακτήσεως καὶ μετὰ δυνάμει νὰ τινάξῃ τὰ βέλη του κατὰ τῆς ἀνθρωπικότητος, ἥτις ἐπ' ἐσχάτων θρασείαν ἤγειρε κεφαλὴν.

M.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Μετὰ τὴν ἐνωσιν τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἐνωσιν ὁ ἐξ ἰθακῆς σπουδαῖος ἐπικριτὴς τελευταίως μετ' ὅλης τῆς δυνάμεις τοῦ λόγου νὰ ἐγκρίσῃ καὶ νὰ ἐννοήσῃ, λέγομεν ἐν κοινῇ παρ' ἡμῖν, ὡς καὶ ἐν τῷ λοιπῷ κράτει ἐξ ὅλης δημοτικῆς ἐκλογαί.

Ἐκ τῶν ἐκλογῶν τούτων ἡ μὲν πρώτη, ἡ τοῦ 1866 δὲν ἀξίζει τ' ὄνομα, διότι αὕτη ἐγένετο ἐπὶ τὸ μ.ο.μ.ο.ε.ιδ.ε.στερον. Ἀποδείξεις τούτου πιαστὴ ὅτι ἄγλαος καρπὸς αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Παναγῆς Βινιεράτος, ὁ τότε μόνον ἐν τῷ νομαρχικῷ κόσμῳ γνωστός. Μένουν λοιπὸν ἄλλαι πέντε μετὰ τὴν ἐνωσιν δημοτικαὶ ἐκλογαί, κάπως σπουδαίως ἐνεργηθεῖσαι. Ἐκ τῶν πέντε τούτων, εἶναι ἄληθές ὅτι ἡ πρώτη, ἡ περιφημὸς τοῦ 1870, ἀπέβη ὑπὲρ τοῦ Βινιεράτου, ὑπεριχύσαντο τοῦ τότε ἀντιπάλου τοῦ ἱατροῦ Βανδώρου κατὰ 100 περίπου ψήφους. Ἀλλ' εἶναι νὰ ὑπενθυμίσωμεν ἐνταῦθα τὰ διαζόγια ὄργια τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης, τὰ τερτίπια, τὰ κατὰ πρώτην φοράν εἰσαγόμενα παρ' ἡμῖν τὰς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεις, κτλ. κτλ. τὰ ὁποῖα τότε ὠφελοῦμενοι τῇ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀπορίας τῶν ἱδικῶν μας, ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν ὁ Βινιεράτος μετὰ τοῦ πολυμηχανοῦ καὶ γονιμωτάτου Βρούτου; Ὑπολείπονται λοιπὸν τέσσαρες ἄλλαι. Ἐκ τούτων πόσας ἐκέρδισεν ὁ Βινιεράτος μ' ὅλον τὸν Βρότον; Καμμίαν! Τὴν ἔλασε τῷ 1874 τὴν ἔλασε τῷ 1879 τὴν ἔλασε τῷ 1883 τὴν ἔλασε τῷ 1887! Πῶς; Μήπως εὐρίσκατο αἰωνίως ὑπὸ τὰς αὐτὰς δυσμενεῖς περιστάσεις;—Ἀπεναντί αἱ περιστάσεις ἔκτοτε ὑπέστησαν ὅλας τὰς δυνατὰς ποικιλίας. Καὶ κυβερνήτην εἶχε καὶ κυβερνήσιν δὲν εἶχε, καὶ φίλους ἰσχυροῦς εἶχε καὶ φίλους ἰσχυροῦς δὲν εἶχε, καὶ... καὶ... Μολαταῦτα πάντοτε ἀπ' ὀπίσω! Τί θὰ εἴπῃ τούτος; Ὅθ' εἴπῃ ὅτι μ' ὅλα τὰ σφόδρτα τὰ ἰδικὰ του, μ' ὅλα τὰ λάλη τῶν ἀντιπάλων του, μ' ὅλας τὰς εὐμενεῖς πρὸς ἐκεῖνον μ' ὅλας τὰς δυσμενεῖς πρὸς τούτους περιστάσεις, ὑπάρχει ἐν ὄριον, τὸ ὅριον τῆς ἐπιτυχίας, τὸ ὁποῖον ἀδύνατον ὡς ἄλλος; Τάχα τοῦτο, νὰ φθῇ! Καὶ ἐάν μὲν αἱ περιστάσεις ἦναι εὐνοϊκαὶ τὴν χάνει ἀπὸ 50 ἐάν δὲ δυσμενεῖς ἀπὸ 300 ἢ 400!—Αὐτὰ λέγει ἡ ἀναμάρτητος στατιστικὴ. Προσοχὴ λοιπὸν εἰς τὸ μέλλον, κάποιος ἐξ ὑμῶν!

A.

Διεφθαρμένοι Διαφθερεῖς τῆς κοινωνίας μας

Τὴν πρώτην στιγμὴν πού ἐδιδάσσα ζὼν Λαὸν ἀριθ. 196 τὸ Μυρολόιτας, τὸ θεώρησα καὶ ἀνάξιον ἀπαντήσεως. Ἐπειτα ὅμως ἐσκέφθικα ὅτι ἡ κοινωνία μας δὲν συνίσταται ὁλοκλήρως ἀπὸ νοήμονα, ἀλλὰ θὰν ἦναι ἐκεῖνοι πού βλέποντες χαρτὶς ἀμπαδό, τόσο μόνον τοὺς φθάνει, γιὰ νὰ κάμουνε τὸ σταυρότου, καὶ ν' ἀνασπασθοῦν ἐξ αὐτοῦ εἰς δὲ τὸ ἐν λόγῳ Μυρολόιτας, ἤθελε ἀνασπασθοῦν τὰ κοψίματά σας, τὴ λύσσα σας, τὸ φαρμάκι σας, τὰ ψεύδη σας καὶ τ' ἀντιστρόφως ἄλλα εἰπομένα σας. Ἀποκρίνομαι ὅθεν καταλογικῶς ἀπὸ ἐνα πρὸς ἐνα σὺ μυρολοῦμένας.

Ἀρχίζετε ἀποκαλοῦντες μας ἰπισδορομικοῦ! Ὡς νὰ εἰμασθ' ἡμεῖς ὅπου ἐφέραμε τὸ πνεῦμα τῆς κοινωνίας ἐκ αὐτοῦ χρόνου ὅπισω, χωρίζοντές τιν εἰς δύο

φυλές, καθώς ήταν τότε, άρχοντες και ποχείργιοι, για να θαλθούμε επί κεφαλής των ποχείργιων, έναντιον εις τους άρχοντα!

Λέτε ότι έχουμε τ'άξιν προνομίου ούχον. Και νομίζετε νάν τ'δείχνετε εις τ'ό νά μὴν καλένουμε στους χορούς; όπου κάνουμε εἰς σπῆτια μας, οὔτε τὴν σαγγάρημα οὔτε τὸ ῥάφτημα!—Μὴ τοῦτο, φίλτατοι, δὲν ἔα 'πὴ τ'άξιν πρὸ νομιούχον; ἀλλὰ ὅτι καθένας καλένει στὸ σπῆτιτον τοῦ; φίλου του, κ' ἐκείνους μέ τοὺς ὁποίους ἤμπορεῖ νὰ συνομιλήσῃ διὰ ὁποῦν ἄλλήλογιστα πράγματα. Σεῖς οἱ ἰδιοὶ, ἀν' ἐκαλένετε στοὺς χορούς; σὰς τοὺς σαροματάδες τοῦ δημοσίου δρόμου, οἱ πολῖτες ἐκεῖνοι ἤθελε καταλάβουνε πῶς τοὺς κολακεύετε διὰ τὴν ψυφοντους, καὶ ἤθελε σὰς καταφρονήσουνε.

Παραχωροῦμε, λέτε εἰς τὸν δεῖνα φίλον μας νὰ πάῃ, χιτίζοντας, μέρος ἀπὸ τὸν δημοσίον δρόμον, ἐνῷ ἄλλου, ὅχι φίλου μας, δὲν τοῦ ἐπιτρέπουμε οὔτε ἄ χρῆσθαι ἀπὸ τὸν ἰδικό του σπιτότοπον. —Δὲν ἤξερετε τί λέτε. Σὲ τούτα δὲ ῥμπαίνει ὁ Δήμαρχος.

Μὰς φωναίετε γόνους τῆς καταρρευσάσης. Ἐπτασησιακῆς Ἀριστοκρατίας, ἀποδιδόντες μας περιφρόνησιν καὶ ἀποστροφὴν διὰ ἐκείνους ὅπου σεῖ, ἐξανακάμετε ποχείργιους!—Καὶ ἰδοὺ το φαρμακόμενο κεντρίσας, ὅπου, ἡθικοὶ τσορτσίνιοι, τὸ μπῆγετε στὴν καρδιά τοῦ ὅχλου! Ἀποτροπαῖοι τῷ ὄντι ἀντροπεῖς τῆς ἀληθείας, διεφθαρμένοι διαφθορεῖς τῆς κοινωνίας μας! Ἀρπαγες! Αὐσσιασμένοι ἐπειδὴ δὲν σὰς ἐπίτυχε ἡ προχρυσίνισα; ἔφθοδος κατὰ τοῦ Δημοτίου Ταμείου! Ὅντως ἐλεεινὰ ὄντα, γόνιοι τοῦ διαβόλου καὶ τῆς Κολάσεως! Καταραμένοι Λύκοι, ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος! Ἀμποτε ἡ λύσσα; νὰ ἐνεργήσῃ μεσ' σ' ἀντερασας, νὰ σὰς μαράνῃ καὶ νὰ μὰς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῆς συζύσσης.

Ὁ Λασκαράτος εἶναι παλίμπαις, εἶναι ἀπαίσιος, ἀποτρόπαιος καὶ ὅσα ἄλλα... Ταῦτα ὅμως ἀποβλέπουν ἰδιαιτέρως ἐμὲ μόνον ὥστε ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τα χαρίσω καὶ σὰς τὰ χαρίζω.

Ναι, βέβαια, ἰδρώσαμε γιὰ νὰ σὰς νικήσωμε· γιὰ πολλὰ δίκῃ! Ἀλλὰ καὶ διότι δὲν εἶχαμε κ' ἐμεῖς ἕνα παιδί μὲν ἐνλικιωμένο, μὲν βελτίονε στὴ διχασίαν μιᾶς πλουσίας κληρονομίας, νὰ καταχρασθῶμε τὴν ἀγνότητά του, νὰ τὸ χαϊδέψουμε, καὶ ἐνταυτῷ νὰ βάλουμε τὰ δάκτυλά μας εἰς τὴν τσέπη του. Μιὰ τριανταριά χιλιάδες φράγκα ἀπὸ μόνον τὰ παιδί ἐκεῖνο, ὕψωσανε πολὺ τὴν ὑποψηφιότητάς διὰ τῆς ἀφειδούς ἀγορᾶς πωλομένων ψήφων· οὔτε μὰς ἤλθε κ' ἐμὰς ἀπὸ τὸν Ἀδῆ τὸ λαμπρὸ κανίσκι ἐνὸς προσοδοφόρου φόνου, τὴν ὁποῖον νὰ ἐκμεταλλευθῶμε κ' ἐμεῖς μὲ ὁμοῖαν ὑπερβολὴν τῆς ἰδικῆς; καὶ νὰ βγάλωμε ἡ κατοστὴ ψήφον.

Δὲν μὰς ἐδίκησε, λέτε, ἡ νίκη, ἀλλὰ θέλουμε καὶ νὰ ἐγδικούμεθα ἐναντίοντα;—Καὶ πῶς; Μὴ σὰς ἐσταματίσαμε στὸ δρόμο ὑποχρεώνοντάς; νὰ πῇ τε ξυδὶ;—Μὴν τὴ νύκτα σὰς ἐσταμάσαμε τὰ γυαλιά

τὸν πορτῶνας; τοὺς τροχοὺς ποὺ ξενυχτοῦνε στὸ δρόμο; Μὴν ἐμουττόσαμε τοὺς πύργους τὸν σπητιώνας; Μὴ σὰς ἐφωνάσαμε αἰσχόττες; ἀνταποδιδόντάς; ὅλα ταῦτα τὰ ἐδικάς; Ὅχι, ὅχι· ἀλλὰ σὰς κακουργεῖτε, καὶ τὰ κακουργήματα; τὰ μέμψασθε στοὺς ἐναντίους; φρονίμους καὶ τιμίους ἀνθρώπους!... κτλ. κτλ. κτλ.

Μένετε, λέτε, μὲ τὴν ἀκλόνητον ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον. Δὲν ἀμφιβάλλω. Το Δημοτικὸν Ταμεῖον, καὶ τόσες ἄλλες πηγὲς καταχρήσεως ἔχουνε θέληματα, ποῦ θὰ σὰς κάμουνε νὰ ἐπιμείνετε καὶ νὰ ὑπομείνετε, ἐλπίζοντες πάντοτε στὴν ἀπόκτησιν τοῦ Ταμείου ἐκείνου τῆς Ἐκπαγγελίας. Ἀλλὰ ἄμποτε ὁ θεὸς; νὰ λυπηθῇ τὸν Δῆμον τοῦτον, νὰ βάλῃ τὸ χέρι του, καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴ λύσασα; σὲ μίνητα ὅταν ἐκείνην ὁποῦ ἔκαμε τοὺς χοίρους νὰ τρέξουνε νὰ πνιγούνε.

Ἄνδ. Λασκαράτος

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπὸ τῆς ἐρχομένης ἐβδομάδος ἀρχεῖται ὁ τρυγητὸς τοῦ σταφιδοκαρποῦ μας, δὲν ἐβλαψάν σπουδαίως οἱ κατ' αὐτὰς νυχθημερῶν πνέοντες καυστικοὶ ἀνεμοὶ ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ παντελής ἐλλειψὶς τῆς νυκτερινῆς δρόσου ἀφ' ἐτέρου· ἔνεκα τούτου καὶ ἡ ἐσωδία ὑπολείπεται πολὺ τῆς περυνῆς καὶ ἡ ποιότης δὲν εἶναι καθόλου ἀρίστη· Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ πρὸ παντὸς μὰς ἐνθαρύνει εἶναι αἱ ἐκ τῶν ἀγορῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ καθ' ἐκάστην καταφθίνουσας εὐάρεστοι εἰδήσεις περὶ αὐτοῦ, καθόσον οὐ μόνον τὰ ἐν αὐταῖς ἀποθέματα ὀλοσχερῶς ἐξηντλήθησαν ἀλλὰ καὶ καταστροφή σχεδὸν τελεία ἐπῆλθε εἰς τὰς ἀμπελοφόρους ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας ἐξ ἀτμοσφαιρικῶν περιστάσεων ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῆς καταπληκτικῆς ἐπεκτάσεως τῆς φυλλοξήρας· πρὸς ἀναπλήρωσιν λοιπὸν τοῦ ἀποθέματος καὶ παραγωγῆς τῆς κατ' ἔτος καταναλισκομένης ποσότητος, αἰνῶν μεγάλη ὑπάρχει ζήτησις τῆς ξηρᾶς σταφίδος διότι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Εὐρώπης ἡ οἶνοπαραγωγὴ προμηνύεται ἐλαχίστη.

—Τὴν Παρελθούσαν τετάρτην ἐξεδόθη τὸ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Γ. Χρυσάφη βούλευμα τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν δι' οὗ παρεπέμφθησαν οἱ Δ. Μεταξᾶς, Α. Φωκάς, Α. Μακρῆς, καὶ Γ. Βαρτελάτος εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἐρετείου Κερκύρας συστηθῶμενον Κακουργοδικεῖον. ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτι θανατηφόρου τραύματος. Τώρα, ὅτε πλέον ἡ ἀνάκρισις ἐπεραιώθη ἐδόθη δὲ ὅπως δῆποτε μία λύσις εἰς τὸ πρὸ πολλοῦ ἀπασχολοῦν τὴν κοινωνίαν μας τοῦτο ζήτημα, ἀναγκαζόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν μετὰ λύπης ὅτι δὲν ἐπρεπε νὰ δοθῇ τοσαύτη ἀξιοπιστία εἰς μάρτυρας ὧν ἡ ἐμπόθεα καὶ φανατικότης παρέσυρε μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε νὰ καταθέσωσιν ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης γεγονότα τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἔλαβον χώραν, καὶ τοῦτο ὅπως ἐνοχοποιήσῃ κατὰ τὰς πε-

ρμονὰς τῶν ἐλλογῶν ἀνθρώπων ὧν ἡ προφυλάξις θὰ σενετέλει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν εὐδωσίαν τοῦ σκοποῦ τῶν χάριν τοῦ ὁποῖου καὶ ἐγ-λήμα μετὰ μεγάλῃς προθυμίας τὸν θλ διέπραττον. Ἀλλω, τε πῶς ἐξηγεῖται ἡ πλεισμονὴ τῶν ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ ἀσυνειδήτως κατηγορηθέντων ὧς ἐκ τῆς προφανοῦς ἀθώότητος; καὶ τῆς ἐξαιρέτου κοινωνικῆς θέσεως τῶν ὁποίων ἀπηξίωσεν ὁ ἀξιώτιμος ἀνακριτὴς νὰ ἀπαγγείλῃ κατηγορητήριον; Ὁ θάνατος τοῦ Χρυσάφη ὃν τόσον στανικῶς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἐξεμεταλλεύθησαν δὲν ἦτο κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν συνέπεια τοῦ τραυματισμοῦ, ὅστις ἀν' ἐτύγχανε καταλλήλου περιποιήσεως θὰ παρήρχετο μετὰ τινα χρόνον χωρὶς ν' ἀπυλῆζῃ εἰς τὸ ὀλέθριον ἐκεῖνο ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποῖου ἀναμφιβόλως αἰτία ὑπῆρξε ἡ μετὰ τὸν τραυματισμὸν ἀμεσῶς ἐν τῇ πόλει περιφορὰ τοῦ ἀνδρὸς τῆς προλήψεως τῆς ἐπελθούσης αἱμορραγίας, καὶ διὰ τῶν μέσων τῆς ἐπιστήμης ἐπιβεβαιωμένης προφυλάξεως ἀπὸ τῆς ἐπιρρείας τῆς ἀτμοσφαιρᾶς καὶ τοῦτο ὅπως ἐξυπνήτωσι ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ὁπαδῶν τῆς μερίδος τὰ τέως κοιμώμενα θηριώδη τῶν ἐνστικτῶν καὶ προδῶσιν εἰς αἰματηρὰν ἀντεδίκησιν. Ἐν τούτοις ἐδραῖν πεποίθησιν ἔχομεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη πρὸς στιγμὴν ἀποπλανηθεῖσα ταχέως θείλει ἀποδώσει εἰς τοὺς κολίπους τῆς κοινωνίας; μὰς τὰ σκληρῶς ἀποχωρισθέντα μέλη τῆς, τὰ ὁποῖα στανικῇ ἐπίνοια ἐρίψε πρὸ τίνος εἰς τὰς φυλάκας.

Φίλε Πολίτα

Ἀπάντησιν ματαίως ἀναμείνας μέχοι στιγμῆς εἰς τὰς γραμμὰς τὰς φιλικὰς ἐκείνας δι' ὧν ἠρέλησα κ' ἐγὼ μ' εὐγένειαν συνήθη νὰ θαλασμάσω τὰς πληγὰς ποὺ φέρεις εἰς τὰ στήθη, σπεύδω προθύμως ἀδελφε μετὰ χαρᾶς καὶ ἄλλην παρήγορον ἐπιστολὴν νὰ σοὶ συνταξῶ πάλιν ἐλπίζων πλέον δι' αὐτῆς καὶ σὺ ἀν' ἐμὲ συνδράμῃς τοῦ νοῦ σου εἰς λογαριασμὸν νὰ φέρῃ τὰς δυνάμεις διότι παρετήρησα ἐσχάτως μετὰ φρίκης ὅτι καὶ σὺ ὀλοσχερῶς πεμφίλτατε ἀνέκεις εἰς τὴν χορείαν δυστυχῶς ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οὗς ἀπαντᾷς εὐχερῶς εἰς πάντα πλέον τόπον καὶ ὧν ὁ νοῦς κατὰ τινὰς ἀγνώστους περιστάσεις ὕρισταται ἐνδεδεχεῖς, συχνὰς ἐκτροχιάσεις.

Ἰσως ὀλίγον αὐστηρὸν ἐνταῖθα μ' ἀπαντήσης πλὴν δὲν πιστεύω πώποτε νὰ με παρεξηγήσης διότι, ἀν' τὰς σκέψεις μου χαράττω ἐλευθέρως, τοῦτο συμβαίνει ἐπειδὴ κατέφθασε τὸ θέρος ἐν δὲ μὲν; μεθ' ἡμῶν ἄρθρα σφοδρὰ συντάττων ὑπὸ τὴν φλέγουσαν πυρὰν τῶν κοινῶν καυμάτων καὶ δὲν κινήσεις ἀλλαχού τὸν ἐλαφρόν σου πόδα ἔχετε γετὰ ψυλὰ βουνὰ καὶ κάμποι μὲ τὰ ρέδα· Ναι, ὅμως φίλε μου ἐγὼ ἀπαλῶν δυνάμεων πῶς εἶχα ἰδιόρρηκτον τὴν κλίαν πρὸς τὸν στίχον καὶ νερὸς ἐπὶ παραιτῶν τοῦ βίου τὰς ἀνέσεις ἐκκατέρχωνας στεναγμοὺς μετὰ τῆς Μούσης σχέσεις,

ἀν' δὲ ποτὲ δὲν σ' εἶδομεν ἐν ὧς εὐφροσύνης εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως νὰ τρέχῃς μετ' ἐκείνης πιστεύομεν πῶς ἡ τερπνὴ θεὰ τοῦ Ἑλικωνοῦ σ' ἐδέχετο μετὰ χαρᾶς καὶ λίαν φιλοφρόνως. Ἐπωφεληθῆτι λοιπὸν τῆς σχέσεως ἐκείνης, ἥς χάριν ἐδοκίμασας ἴσως στιγμὰς ὀδύνης κ' ἐπ' ἀνελθε, ἐπ' ἀνελθε ἀγαπητέ, καὶ πάλιν εἰς τὴν θερμὴν ἐξ ἔρωτος τῆς Μούσης σου ἀγκάλην κ' ἐκ τῶν ἡδέων κόλπων τῆς προσπαθήσε' ἀντλήσῃς τὰς παιδικὰς καὶ ἀφελεῖς ἐκείνας συγκινήσεις, εἰς ὧν τὴν ἡδυπάθειαν ἴσως σεβῇ ἡ ὀδύνη, ἥν ἡ σκληρὰ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἀγνωμοσύνη ἀνιερῶς σ' ἐπότησε καὶ ὅπου βεβαιώσῃ τὴν ἡρεμίαν παρευθῇ; Ὁ ἀνέυρης τοῦ νοῦ σου. Παραίτησε, παραίτησε τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου τὸ δίκρυ ἡ ὁ στεναγμὸς τοῦ πᾶσχοντος ἀνθρώπου θὰ σ' ἀναξέρῃ τὰς πληγὰς καὶ ὅπου μετὰ φρίκης ὡς σὺ, διὰ τὴν πτώσιν τοῦ ὀρνέων ὁ Νικοβόλκῃς; θὰ φυγαδεύῃ τῆς μικρᾶς ψυχῆς σου τὴν γαλήνην ἐπαναφέρων τὴν σκηνὴν ἐν τῇ ζωῇ ἐκείνῃ καὶ ἡν μετὰ τοῦ Γληγοῦ καὶ συναδέλφων ἄλλων ἀντιμετώπισας καὶ οὐ τῆς ἐκλογῆς τὸν σῆλον καὶ ὅταν τὰς προτέρας σου δυνάμεις ἀνακτήσῃς κ' ἡ ἐλευθερία σοὶ δοθῇ τοῦ λογικοῦ σου χοῦσις ἄφησε τότε, ἀδελφε, τοῦ ποιητοῦ τὴν λύραν καὶ λάβε στεμμα ἀνακτος καὶ ἀνακτος πορφύραν κ' ἐλθὲ νὰ σ' ἀναδείξωμεν τῶν Νήτων βασιλεῖα διότι ἡ μεγάλη σου περὶ αὐτῶν ἰδέα ἦν μεσφ' ἄλλοτε ἡμῶν ἀφῆκες ἀποτόμως; ἦτοι ζῶν μινναχικὴν νὰ ζῶσιν αὐτονόμως ἐκαρποφόρησε, φρονῶ, εἰς τὰς ψυχὰς μας πλέον καὶ σάρκα ἴσως καὶ ὅσα θὰ λάβῃ τελευταίον. Περαιῶν, φίλε μου, ζῆτῶ συγγνώμην ἐλευθέρως ἀν' ἀδίκρητος; ἐγὼ, λαμβάνω τόσον μέρος διὰ τὰς ὑποθέσεις σου καὶ μὴ μὲ ἀδικήτης διότι ἄλλοτε καὶ σὺ φροντίσεις ἐπὶ τῇς κ' ἐνδιεφέρθη, δι' ἡμᾶς, φίλε Πολίτα, τόσω ὥστε ἐσκέλην σήμερον κ' ἐγὼ νὰ σ' ἀποδώσω μετὰ τὴν μικρὰν καταβολὴν αὐτῆς τῆς συμβουλῆς μας μέρος τῆς τῶς πρὸς ἐσὲ σπουδίας ὀφειλῆς μας.

Πειρασμός.

Σ Π Ε Υ Σ Α Τ Ε

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Χ. Ποταμιάνου, ὅστις ἐκόμεσανε τῆς ἐσπερίας τὸ μόνον ἀλάνθαστον ὁδοντοκαθακτήριον ὑδρὸς ἀναθερίν, κόνιν καὶ σάπωνας διὰ τοὺς ὀδόντας.

Τῇ χρήσει τούτων καθρίζονται θυμωσιῶς οἱ τε φυσικοὶ καὶ τεχνικοὶ ὀδόντες, στερεοποιοῦνται, ἀναλαμβάνουσι τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν χρῶμα· καταπαύουσι οἱ τε νευρικοὶ καὶ οἱ ἐκ τερπνότητος τῶν ὀδόντων πονοί, συσφίγγεται τὸ μαλακὸν κρέας τῶν οὐλῶν, ὧν καταπαύει τὴν αἱμορραγίαν καὶ σπῆν καὶ διατηρεῖται ἡ καλὴ τῆς ἀναπνοῆς ὁσμὴ καταπαυομένης τῆς δυσοσμίας αὐτῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΕΤΟΥΡΙΟΥ

Ἀποτέλεσμα δημοτικῆς ἐκλογῆς Δηξουρίου 5 Ἰουλίου 1887.

Ὄνοματιπωνυμία ὑποψηφίων.	Τμήμα πρῶτον			Τμήμα δεύτερον			Ὅλικόν τῶν τμημάτων Ναί.
	Ναί	Οχι	Ὅλικ.	Ναί	Οχι	Ὅλικ.	
Δήμαρχοι.							
1) Ἰακωβάτος Τυπάλδος Ἀγγελοῦ	353	203	558	410	297	707	763
2) Χαριτάτος Τυπάλδος Ἰωάννης	251	307		348	359		569
3) Βουτσινᾶς Μιχαὴλ Διονυσίου	71	187		152	555		223
4) Πρόντζας Τυπάλδος Γεώργιος	82	176		133	574		215
Πάρεδροι.							
1) Λουκέρης Θεαγένης Πέτρον	360	198		398	309		758
2) Χαριτάτος Τυπάλδος Μαρῖνος	337	221		405	302		742
3) Λιβιεράτος Γεράσιμος Παναγῆ	344	214		392	315		736
4) Μεληδώνης Ζήσιμος Διονυσίου	258	300		423	284		681
5) Καλογηρόπουλος Σπυρίδων Ἀντωνίου	232	326		401	303		636
6) Λιβιεράτος Ἀναστάσιος Βερνάρδου	248	310		317	360		595
7) Ἀλεξανδράτος Διονύσιος Σπυρίδωνος	234	324		344	363		578
8) Δαναῆς Δκυιανός Γερασίμου	229	329		338	369		567
9) Πυλαρινός Αθανάσιος Κωνσταντίνου	224	334		262	445		486
Σύμβουλοι.							
1) Καμῆλος Γεώργιος Ἰωάννου	373	185		477	230		850
2) Φαραλῆς Πέτρος Αθανασίου	362	196		475	232		837
3) Μαγδαλινός Γεράσιμος Δημητρίου	362	196		411	273		796
4) Κατζαῖτης Σπυρίδων Ἀλεξάνδρου	360	198		426	281		786
5) Ἀλυβζᾶτος Σπυρίδων Γερασίμου	310	238		458	249		778
6) Ἀντίππας Σπυρίδων Ἰωάννου	337	221		419	268		776
7) Παπύρης Ἀσγύριος Κωνσταντίνου	312	246		63	244		775
8) Κρασᾶς Εὐαγγελινός Σπυρίδωνος	370	188		397	310		767
9) Δαλλαπόρτας Διονύσιος Νικολάου	332	226		48	289		750
10) Κουρούκλης Χαράλαμπος Ἰωάννου	355	203		394	313		749
11) Κουρούκλης Χαράλαμπος Ψωμᾶς	312	216		381	326		723
12) Λασκαῖτος Χαράλαμπος αὐλός	317	241		40	304		720
13) Μαντζαβίνος Ἀνδρέας Κωνσταντίνου	389	219		379	328		718
14) Τσέκκας Μαρῖνος Μάρκου	332	226		37	329		710
15) Δρόσος Εὐαγγελινός Θεοδώρου	39	239		388	319		707
16) Κουρούκλης Γεώργιος Τζιφᾶς	348	210		358	349		706
17) Περγιγῆς Παναγῆς Σπύρου	331	227		371	333		705
18) Μαυροειδῆς Στεφανὸς Γεωργίου	315	243		374	336		686
19) Ἀδάστατος Χαράλαμπος Ἀποστόλου	317	241		330	312		667
20) Ζακυθινός Σωτήριος Γερασίμου	326	232		332	75		658
21) Μωαῖτης Εὐάγγελος Γερασίμου	300	258		356	351		656
22) Μεληδώνης Μιχαὴλ Ἰωάννου	288	270		366	311		654
23) Τζητζέλης Πίλλας Ἀγγέλου	272	286		379	328		651
24) Μιχάλης Δημήτριος Σταύρου	331	227		300	407		631
25) Ζακυθινός Λαλᾶς Σπυρίδων	261	297		366	341		627
26) Λουκέρης Χαράλαμπος Ἀντωνίου	246	312		380	327		626
27) Ῥαυτόπουλος Νικόλαος Ντόσης	249	309		375	332		654
28) Λαυράγγας Ἰωάννης Εὐαγγελινοῦ	242	316		372	335		614
29) Λυκούδης Παναγῆς Γερασίμου	243	315		353	352		598
30) Κατζαῖτης Διονύσιος ἱερ. Ἰωάννου	269	289		323	384		592
31) Παρτίδος Ζήσιμος Σπύρου	278	280		313	394		591
32) Καμινάρης Ἀγγελοῦ Ἰωάννου	239	319		337	370		576
33) Παυλῆς Τυπάλδος Ἰωάννης Ἀναστασίου	219	339		353	354		572
34) Πολυκαλᾶς Γεράσιμος Ἰωάννου	253	305		318	389		571
35) Πολυκαλᾶς Ἰωάννης Ἰωκώβου	237	321		327	380		564
36) Κατζαῖτης Χαράλαμπος Ἀγγέλου	230	328		331	356		562
37) Κεφαλᾶς Χαράλαμπος Ἀντωνίου	231	327		329	378		560
38) Ἀραβικινός Θεμιστοκλῆς	232	326		324	385		556
39) Κλαδάς Βασίλειος Ἰωάννου	230	328		316	391		546
40) Παυλῆς Τυπάλδος Γεώργιος Ἀναστασίου	234	324		304	403		538
41) Κεφαλᾶς Παναγῆς Ἰωάννου	199	359		283	424		482

ΚΩΣΤΑΣ ΕΙΔΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ